

**Erasmi a Chokier Tractatus absolutissimus de
iurisdictione ordinarii in exemptos, deque illorum
exemptione ab ordinaria iurisdictione**

Mvltis Pontificvm Decretis, Et SS. Congregationis ... Cardinalium
Declarationibus illustratus ; omnibus in judicio Civili & foro Ecclesiastico
versantibus perquam utilis ac necessarius ; in duos tomos ab ipso Auctore
distinctus

**Chokier, Érasme de
Coloniae Agrippinae, 1684**

12. Religiosi exempti, an transire possint ad strictiorem regulam sine
venia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61886](#)

QV AES TIO XII.

Religiosi exemptiani transire possunt ad strictiorem regulam
venia non obtenta,

SUM MARI UM.

1. Licentiam satu est petere licet non conce datur.
2. Secus in exemptis,
3. Differentia est an licentia petatur à P. & p avel à legato à latere.
4. Consensus an procedere vel sequi pos fit.
5. An valeat consuetudo transiendi ad aliam religionem sine consensu Pape aut legati,

Innocentius tertius Pontifex Priori & conventui Dimoliensi rescriptit posse te ligiosum zelo sanctioris vita ad religioum transire strictorem, petita priuilegia centia prælati sui, licet non obtenta etiam primum monasterium sit privilegatum quod de illo ad aliud etiam arctius transire non possit cap. lices quibusdam de regulis. Quod quidem licet ita regulare sit in Prælatis tamen exemptis aliud dicendum est qui quidem ad strictionem religionem transire non possunt petita solum venia, sed et omnino necesse ut eam obvaneant ita determinavit Clemens 4. referente Hostiensi ex Imola & Archidiacono cap. si Abbatem de elect. in G. lo. Andr. d. cap. lices & cap. cum non stat de reg. iur. in G. ubi Franc. num. 2 usque ad finem. Quia de Philippo Francese dom loco distinguit inter Papam & legatum à latere. Etenim cum solius sit Pape religiones confirmare eius etiam solius esse potest professiones & transitiones in aliam religionem impedit Anto. de Rosella tract. de concordia qu. Ponit sex maximus nunguid circa impedimentum matrimonij &c. vol. tract. 2. fol. 51. col. 4. qui quidem sic inquit non quidem denegavit licentiam. Prælato exemplo sed nec etiam dedit tuic Prælatus poterit prælaturam dimittere, & religionem ingredi per not. d. cap. lices & cap. cum venerabile de consuetud. in G. non enim videtur exemptus fortius adstrictus Papæ quam Monachus Abbat. vel servus Domini Maxime quod Papa temper in potestate habeat professionum ad priorem religionem revocandi Franc. d. n. 2. At vero, legatus à latere si Prælato exemplo licentiam deneget potest licite in aliam transire religionem atque profiteri, non enim obtinet legatus quamvis a latere supremam potestatem nec religiones approbare aut tollero potest lo. Andr. d. e. cum non stat. ubi Franc. num. 3.

Utrum autem quando obtineti debet licentia ea debet actum præcedere vel satis sit si lequatur plenioris est disquisitionis, sufficienter ab Abbe disputatum ad quem recurrit potest in lata Apostilla ad d. ca. lices de Regular.

Item utrum valeat consuetudo quod Prælatus exemptus transire possit ad aliam digni-

dignitatem sine licentia legati aut Papæ determinat Innocentius negative p^rtex. in cap. cum venerabilis de consuet. Bald. in Margarit. verbo Abbas exemptus. Hodie quisquis ille sit qui ad strictorem, monasticæ vita normam transilire satagit, laudabiliter facit, si auctorante S. Pontifice aut S. congregatione Ultrissimum Cardinalium negotiis Regulatum præpositorum id faciat: tum quod tutius, tum quod gratius. Sed quoadmodum suis ad me litteris, scripsit summæ vir prudentiae Ricardus Paulistratus Protonotarius & dictæ congregationsis à secretis.

QUESTIO XIII.

Concedere an possit Pontifex privilegium ne quis excommunicetur.

SUMMARIUM.

1. Concesso privilegiorum ab Episcopo excommunicari possit poterit nihilominus ab eo puniri seu coram eo conveniri.	3. Imperator imperium non potest lacerare.
2. Privilegium non vales ne quis à Papa excommunicari possit.	4. Papa non potest sibi ligare manum.
	5. Papa & Imperator fratres nisant.

Dux facio huius questionis caput, p^rte ne ab Episcopo posterius ne à se vel à sancta Sede excommunicetur in priori nemo unquam merito dubitavit ut superioris à nobis satis notatum est lib. 1. quest. 3. sub finem licet incidenter dubitatum fuerit an concessio eiusmodi privilegione quis ab Episcopo excommunicari possit coram eo saltem in jus trahi conveniti ac puniri possit, cui dubio cum Abbatie affirmative respondentibus in cap. cum capellan. 6. vers. ultimo quaro de privilegiis dixi supra lib. 2. c. 49. & infra qu seq. n. 8. Quo vero ad posterius, sunt quidam privilegia vindicant, quod ne quidem à Pontifice excommunicari possint teste Ioanne Felicio in privilegiis regum Francia privilegio 6. Veruntamen, eiusmodi privilegia inutilia esse & vana supradicta ex Abate Felino & alijs tradidimus d. qu. 3. sub finem 10. And. c. cum instantia de censibus Bellenc. de charit. sub fidio q. 58. n. 1. Oldra cons. 104. incip. circa propria questionem in fin.

Quemadmodum enim Imperator lacerare Imperium non potest Abb. c. cum non possit nec etiam ubi Fel. n. 14. & in c. ad audiendum n. 4. de prescript. ca. ex Epistola n. 5. de probation. Restaur. de Imperat. q. 104. ita nec Papa, qui sibi ligare manus non potest, fin. ubi glo. de rescript. in <. i. innotuit de ste. dixi supra. li. 3. q. 1 in p. Papa enim, Ecclesia, & Imperator, fratrem suum, unde merito de uno ad alterum quis similitudine ducitur argumentum Restaur. de imper. qu. 7. o. n. 6. 1. son. cum add. in. 1. n. 2. leff. n. 2. 4. C. de sacro. Ecclesiis.

QVÆ-

PP